

NANDO, WE'RE HOME

A Return To The Place That Called First

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: NANDO เราถึงบ้านแล้ว

หลายสัปดาห์แล้วที่ช่วงเวลาหนึ่งในชีวิตของผมวนกลับมาหาผมไม่หยุด ตอนนั้นเป็นปี 1993 และเพื่อการเปิดตัวระบบโกนหนวดที่ปฏิวัติวงการในยุคนั้น พ่อของผมกับผมบินไป Washington เขาถามผมซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าผมมีความสุขไหม และเขาก็ยิ้ม ผมไม่ค่อยได้เห็นเขาเป็นแบบนั้น และมันทำให้ผมสงสัย — ราวกับเขากำลังรอจังหวะที่เหมาะสมเพื่อบอกอะไรบางอย่างที่สำคัญกับผม

บ่ายวันหนึ่งหลังเลิกงาน เราเดินไปตามท่าเทียบเรือริมแม่น้ำ เขาจับแขนผม ดึงผมเข้าไปใกล้ แล้วพูดว่า:

“Nando... เราอยู่ในอเมริกาแล้ว Nando... เราถึงบ้านแล้ว”

เขามีความสุข — ดวงตาเอ่อล้น แทบจะตื้นตัน แทบจะร้องไห้ แต่ผมยังเด็กเกินไปที่จะเข้าใจว่าเขาหมายถึงอะไรจริง ๆ นอกเหนือจากถ้อยคำ

วันนี้ ผมลืมมันไม่ได้ เกือบเจ็ดเดือนแล้วที่ความทรงจำนี้วนกลับมา หมุนเวียนอยู่ในหัวของผม สามสิบสามปีผ่านไป และเขาจากไปได้หนึ่งปีแล้ว แต่สัญญาณของเขาดังและชัดเจน: เขาอยากให้ผมเข้าใจว่าผมต้องพร้อมที่จะออกเดินทางอีกครั้ง — เพื่อกลับบ้าน บ้านที่ไม่ได้รับผมไว้เมื่อ 61 ปีก่อน เพียงเพราะความผิดพลาดของนกกระสาจาก FedEx... แต่นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ที่นี่ในอิตาลี ผมรู้สึกเหมือนติดอยู่ในลังผลไม้ — ถูกกักขังด้วยบางสิ่งที่ไม่เคยเป็นของผม

ผมจะไปถึงที่นั่นได้อย่างไร ผมไม่รู้เลย เงิน 70 ดอลลาร์ต่อเดือนคือทรัพยากรเดียวของผม และผมไม่ไล่ตามใครเพื่อเงิน ผมไล่ตามแต่ผู้หญิงสวย — ถ้าเธอฉลาด ไม่ใช่ความเลื่อม แต่เป็นความหลงใหล หนีบุญคุณต่อคนที่ไม่เคยต้องการโฆษณา — ผู้หญิงที่ดำรงอยู่ได้แม้ในยามที่เธอยืนอยู่ลำพัง

และเมื่อในที่สุดผมได้เดินเข้าไปในห้องสักห้องที่นั่น ผมจะมีพริกขี้หนู Calabria สามเม็ดอยู่ในกระเป๋า ผมจะแนะนำตัวว่า:

“นี่คือไฟ — สิ่งเดียวที่ทำให้เรามีชีวิตอยู่และไม่ป่วย มันเริ่มที่ปากและจบที่ดูด แค่อย้าให้ฝ่ายตรงข้ามรู้เด็ดขาด”

Nando